

Zpravodaj

P L Z E Ň S K É C Ě Z E

3
23

**Pastýřský list biskupa Tomáše:
Milosrdenství pro rozvedené**

**„Drží mě víra a naděje,
že z pohledu věčnosti má
dobro konečné slovo,“** říká
v rozhovoru církevní soudkyně
Martina Vintrová.

Tříkrálová sbírka 2023:

Na pomoc potřebným lidé přispěli
rekordní částkou.

Kreativní víkend pro matku a dceru 2023

tanec - tvoření - společné vaření
relax - společné bytí - procházka

dívky 5–9 let

31. 3. – 2. 4.

Horní Blatná

dívky 10–18 let

19. – 21. 5.

Březí u Čachrova

cena: **1800 Kč/pár**

přihlášky na **www.bip.cz/matkaadcera**

Úvodník

Březen je tu a s ním i nový Zpravodaj plzeňské diecéze.

V tomto vydání vám k přečtení nabízíme Pastýřský list biskupa Tomáše s názvem „Milosrdenství pro rozvedené“. Tímto dokumentem se v naší diecézi otevírá prostor pro rozlišování možnosti přijímání svátostí manžely, kteří žijí v novém neregulérním svazku.

Téma rozvodu partnerů, z pohledu církve „zneplatnění svátosti manželství“, jsme v březnovém rozhovoru probraly s Mgr. Martinou Vintrovou, JCD, soudkyní Diecézního církevního soudu v Plzni. Vést tento rozhovor bylo pro mne velice obohacující, i když jsme se s Martinou nemohly vyhnout některým vážným tématům, která ji v jejím působení na církevním soudě často obklopují.

V lednu biskup Tomáš navštívil v rámci své kanonické vizitace farnosti Bor u Tachova a Tachov. Ve Zpravodaji proto naleznete dopisy, které adresuje do těchto farností a píše v nich o průběhu návštěv i o svých dojmech ze společenství, s nimiž měl možnost se setkat.

Přinášíme vám také novinky z Evropského synodálního shromáždění, které hostila Praha, přečíst si můžete o letošní rekordně štědré Tříkrálové sbírce, ale třeba i o sokolovském Farním plese nebo o výročí 50 let od zboření kostela v Nýrsku.

Na následujících stránkách vás čekají další informace a texty v tematických rubrikách, na které jste již zvyklí. Víte, kdo je to spirituál? Pokud ne, nalistujte na rubriku Vzdělávání v diecézi. Pokud vás zajímá, co pro nás napsal o další části vyznání víry P. Pavel Frývaldský, přejděte do Teologického okénka. Ke konci Zpravodaje pak naleznete stránku pro děti i tipy na výlety.

Blíží se výročí 30 let od založení plzeňské diecéze, ke kterému budeme připravovat speciální vydání tohoto měsíčníku. **Proto nám nadále posílejte nejen vaše příspěvky z událostí ve farnostech, za které velice děkují, ale i vaše reflexe k tomuto významnému jubileu.**

Přeji vám pohodové prožití března,

Hana Zemenová
redaktorka

Praha hostila Evropské synodální shromáždění

Shromáždění se konalo ve dnech 5.–11. února v Praze. V první fázi se sešli zástupci všech evropských biskupských konferencí, 4 prezenčně a dalších 10 online. Výsledkem jejich rokování bude pracovní dokument, jehož základ byl představen po třech dnech jednání a bude ještě připomínkován všemi účastníky, než bude zveřejněna definitivní verze. Tyto tzv. Závěrečné poznámky naleznete na www.agas.cz spolu s dalšími informacemi o synodě.

V navazující druhé fázi ve dnech 10.–11. února se jednání zúčastnili jen předsedové evropských biskupských konferencí.

Předkládáme vám Závěrečný dokument této fáze:

Děkujeme Pánu za zkušenost synodality, kdy jsme poprvé na kontinentální úrovni viděli vedle sebe biskupy, kněze, zasvěcené osoby a laiky. Máme radost, protože jsme během těchto dnů v Praze zjistili, že společně prožité chvíle modlitby a práce během shromáždění byly hlubokým duchovním a skutečně synodálním zážitkem. Vzájemné naslouchání, plodný dialog, vyprávění o tom, jak naše církevní společenství prožívala první fázi synodálního procesu a připravovala se na toto kontinentální setkání, jsou jasným znamením naší jedinečné sounáležitosti s Kristem.

Národní zprávy, práce ve skupinách a řada vystoupení, která jsme si vyslechli, se spojily v závěrečném dokumentu, který byl předložen shromáždění, a který bude příspěvkem církví v Evropě k přípravě *Instrumentum laboris* pro synodu. Děkujeme všem, kteří se s námi podělili o své zkušenosti s upřímností a respektem k různým citlivým tématům; děkujeme také redakčnímu výboru za skvělou práci, kterou při přípravě dokumentu odvedl.

Jako plod této synodální zkušenosti se my, biskupové, zavazujeme nadále prožívat a podporovat synodální proces ve strukturách a životě našich diecézí. Tato zkušenost zájmu o celou církev v Evropě nás povzbudila v na-

šem odhodlání věrně žít naše univerzální poslání. Zasadíme se v podpoře instrukcí Svatého otce, Petrova nástupce, pro synodální církev, která je živěná zkušeností společenství, účasti a poslání v Kristu.

Chceme kráčet společně, svatý Boží lid, laici a pastýři, poutníci, ulicemi Evropy, abychom hlásali radost z evangelia, která pramení ze setkání s Kristem, a chceme to dělat společně s mnoha bratry a sestrami z jiných křesťanských denominací. Chceme usilovat o zvětšení prostoru našich stanů, aby se naše církevní společenství stala místem, kde se každý cítí vítán.

Praha, 11. února 2023

Roznášení evangelizačních letáčků aneb Kovář z Tejna

Počátkem loňského roku jsme na biskupství poslali žádost o příspěvek na vytištění evangelizačního letáčku. Pastorační oddělení nám ji schválilo a odsouhlasilo 5 000 Kč. To byla paráda!

V průběhu roku jsme začali přemýšlet, jakým způsobem letáček připravit a čím jeho stránky naplnit. Jak se přiblížit lidem, kteří nechodí do kostela, ale patří do naší rozlehlé farnosti? Katastrálně nás tvoří až 55 vesniček. Čas se krátil a my jsme se pořád nemohli rozhodnout, jak bude letáček vypadat. Záchrana v nerozhodnosti dorazila až s adventem. Přišlo nám to jako skvělý nápad: „Vánoce jsou pro mnohé lidi časem pohádek. Tak ať je evangelizační letáček pohádkou.“ A doopravdy – týden před Vánocemi jsme měli 2 500 vytištěných letáčků.

S jejich roznášením ve městě nám pomohly asi tři ženy z kostela. Každá ve své ulici. Velikou část „Tejna“ oběhla dcera se šikovnými kamarádkami, část Hostouně a Bělé místní věřící. Do neznámých vesniček jsme jeli my. Začali jsme v pátek 23. prosince. První vesničkou byla Podražnice, následovaly Borovice, Věvrov, Pocinovice, Šlovice, Ostromoč, Velký Malahov. Na sklonku dne nám začalo pršet, ale i tak jsme měli radost, že letáčků začíná ubývat.

Následoval Štědrý den. Jako v každé rodině i my jsme chystali slavnostní večeři. Jenomže náš táta po své ranní modlitbě dostal „skvělý“ nápad: „Pojedme roznášet letáčky i dnes. Přiložíme k nim pozvánku na půlnoční mši svatou do Bělé nebo do Týna.“ Jak jsem na to zareagovala? Protože jsem byla před několika dny u svaté zpovědi, nezbyvalo mi nic jiného než nápad odkývat. A také jsem si uvědomila, že když na našem štedrovečerním stole bude něčeho míň, nebude to vůbec vadit. Jak čteme u evangelisty Lukáše: „Vy však hledej-

te jeho království, a to ostatní vám bude přidáno.“ (Lk 12,31)

Tak jsme v 9:00 vyrazili do nejvzdálenější vesničky naší farnosti Železná, která je od nás 35 km a leží už na česko-německé hranici. Cestou v autě jsme se modlili a opakovali: „Možná by někdo řekl, že to nemá smysl... Ale jde o naše gesto, že na obyvatele vesniček myslíme...“ Po Železné pak následoval Smolov, Bělá nad Radbuzou a Vidice. Ve Vidicích lidé zrovna zpívali koledy v

koste. Pozdravili jsme je, popřáli pěkné svátky a nabídli naši pohádku s nabídkou: „A nezapomeňte! Není to obyčejný letáček! Stačí napsat jednu větu, jak se vám pohádka líbila, a můžete vyhrát dárkový poukaz.“

Vkládat letáčky do schránek nebylo až tak snadné. Střídaly se u nás pocity hanby a strachu. K tomu ještě za mnohými vraty, téměř do výšky poštovní schránky, vyskakovali děsiví psi. Znova se mi vracely myšlenky: „Ostatní ženy teď doma vaří, uklízí a já tu běhám s letáčky.“ Přišlo mi to trapné. Na pomoc mi ale hned přicházely myšlenky naděje: „Nebudeme dnes slavit Boží narození? Narození předchází porod a ten bolí.“ Představila jsem si Pannu Marii s Josefem. Chodili od dveří ke dveřím, aby je někdo přijal. Když to bolelo je, tak „musí“ i nás. Bez oběti to nejde. Nějaká nepříjemnost k tomu prostě patří. O Vánocích jsme si odpočinuli, a pak s roznášením pokračovali v lednu. Poslední letáček jsme nechali ve vesnici Třemešná 24. ledna tohoto roku.

Každý, kdo dostal letáček, mohl na pohádku zareagovat e-mailem. Ze všech e-mailů jsme vylosovali tři a jejich autory odměnili dárkovým poukazem v hodnotě 500 Kč. Jste zvědaví na tu pohádku? Jmenuje se „Kovář z Tejna“ a můžete si ji přečíst na blogu mého manžela Marka www.marekbadida.cz.

Stanka a Marek Badidovi

Koncert finančně podpořil Tříkrálovou sbírku

Tříkrálový koncert proběhl 16. ledna v kostele sv. Martina a Prokopa v Lobzích. Pořadatelem byla ZUŠ Bedřicha Smetany společně s jejich Spolkem rodičů a přátel školy. Výtěžek z dobrovolného vstupného koncertu byl určen pro Tříkrálovou sbírku. Návštěvníci zcela zaplněného kostela byli odměněni bohatým programem s pestrou škálou skladeb i hudebních nástrojů účinkujících všech věkových kategorií.

V úvodu zaznělo pásmo dětských písní v podání Notiček. O tečku krásného koncertu se postaral folklorní soubor Plzeňáček.

Eva Hubatová

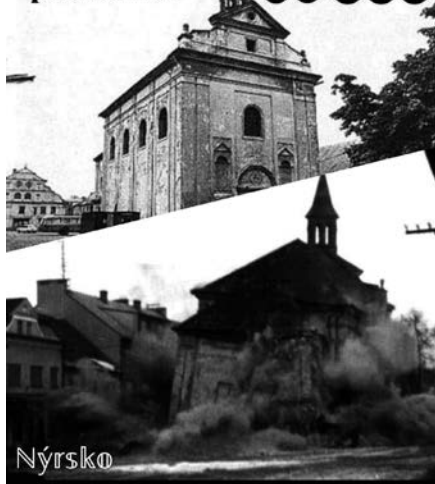
Připomínka výročí zboření kostela na náměstí

Před padesáti lety 26. ledna 1973 v 10 hod dopoledne přišlo Nýrsko o jednu ze svých dominant – kostel Čtrnácti svatých pomocníků. Tato akce navždy změnila ráz města.

26. ledna jsme si tuto skutečnost připomněli rozezvučením všech čtyř zvonů kostela sv. Tomáše. Město Nýrsko spolu s Římskokatolickou farností Nýrsko a za vydatného přispění pana Mráze připravuje 26. května vzpomínkovou akci. O podrobnostech budeme včas informovat.

P. Potęga Ryszard
Nýrsko

**kostel Čtrnácti
svatých
pomocníků** **zbořen 26. ledna
1973**
50 LET

V Plzni se potkali katecheti a ti, kteří pomáhají s pastoračními dětmi

Na toto setkání, které se konalo 26. ledna na plzeňském biskupství, dorazilo 37 účastníků z celé plzeňské diecéze. Účastníci se vzájemně představili, měli možnost vyměnit si pozitivní i negativní zkušenosti, radosti i obtíže z aktivit, kterým se ve svých farnostech věnují. Na setkání byl přítomen i biskup Tomáš, který si pro ně připravil uvítací řeč.

Přihlašování na Noc kostelů spuštěno

Od 1. února je spuštěno elektronické přihlašování k letošní Noci kostelů. Ta se uskuteční v pátek 2. června. Kostely se přihlašují elektronicky na stránkách: www.nockostelu.cz. V rámci přihlášky se objednávají i materiály (plakáty, poutnické noviny). Uzávěrka přihlašování kostelů je 30. dubna. V případě nejasností kontaktujte koordinátorku této akce Ludmilu Němečkovou na adrese nockostelu@bip.cz nebo na tel. +420 731 619 698.

Děti si o pololetních prázdninách zaspotovaly

Domažlická farnost pořádala sportovní hry pro děti ve spolupráci se spolkem Fandíme rodině. Odpoledne 4. února se otevřela tělocvična u ZŠ Komenského 17 pro všechny děti, které si chtěly zpestřit pololetní prázdniny sportovními aktivitami. Na

místě již byly připravené soutěže za pomoci farní mládeže. Děti soutěžily ve třech věkových kategoriích, nechyběly míčové hry, opičí dráha, ping-pong, házení na cíl nebo florbal.

Přes čtyřicet účastníků si odneslo sladkou odměnu a hezký pocit ze společně stráveného odpoledne.

Těšíme se na další ročník!

Dagmar Glacová

V Sokolově se tančilo

V pátek 10. února se v Sokolově uskutečnil již 11. ročník Farního plesu, který patří mezi zavedené kulturní události. V sále Hornického domu panovala družná a uvolněná atmosféra. K tanci hrála kapela Sokrat. Ples zahájil farář Petr Bauchner, který přiblížil hostům význam požehnání – být spolu a společně se radovat. O umělecké vsuvky se postaraly tanečnice z chebského souboru Good Sisters Tribal Dance, šansonierka Stanislava Tothová a hudební duo Václav Krátký a Veronika Hřebeková s osobitou interpretací duchovně laděných písní slovenské autorky Simy Martausové. Půlnoční překvapení si přichystala skupina dobrovolníků z kraslického klubu Šnek, předvedli originální taneční kreace, do nichž se zapojil i ředitel Farní charity Jan Sebján. Děkuje všem účinkujícím a organizátorům za příjemný zážitek a požehnaný večer.

Lukáš Bujna

Pastýřský list biskupa Tomáše

Milosrdenství pro rozvedené

Od první neděle postní 2023 se v plzeňské diecézi v návaznosti na osmou kapitolu exhortace Amoris laetitia papeže Františka otevírá prostor pro rozlišování možnosti přijímání svátostí manžely žijícími v novém neregulérním svazku. Doprovázejícími na této cestě budou plzeňský biskup Tomáš Holub a misionáři milosrdenství. Přečtěte si Pastýřský list, který k tomu vydal biskup Tomáš Holub.

Milé sestry, milí bratři,

přeji Vám a vyprošuji požehnaný vstup do letošní postní doby. Tedy do doby, která v nás má prohloubit jistotu, že náš Bůh je v Ježíši Kristu Bohem blízkým, milosrdným a milujícím. Bohem, který se ke každému z nás sklání s láskou projevovanou až do krajnosti.

Tuto základní pravdu naší víry bych chtěl nyní zdůraznit i jedním zcela konkrétním pastýřským krokem. Rozhodl jsem se pověřit misionáře milosrdenství v naší diecézi, aby od této první postní neděle, v duchu naléhavého doporučení papeže Františka, nabídli své duchovní doprovázení sestrám a bratrům z našich společenství, kteří zažili bolestný rozchod ve svém životním vztahu a nyní žijí ve vztahu novém.

Matka Církev podporuje všechny ty, kteří vydávají svědectví o celoživotní manželské lásce, ale také neopouští ani nevylučuje ze svého společenství nikoho z těch, jejichž vztah ztroskotal a žízní po lásce Boží. Proto jedním z výsledků výše zmíněného doprovázení, o které jsem misionáře Božího milosrdenství požádal, může být v duchu encykliky papeže Františka Amoris laetitia i možnost pozvat tyto naše sestry a bratry znovu k přijetí svátosti smíření a následně k eucharistickému stolu. Vždyť u něho my všichni po lítosti nad svými hříchy společně přijímáme samotného Krista jako pokrm pro naši životní cestu do Božího království.

Přesnější informace a praktické pokyny k tomuto mému pastýřskému rozhodnutí je možno nalézt na webových stránkách naší diecéze.

Sestry a bratři, raduji se, že díky vnímavosti pro Boží vedení učinil papež František tuto konkrétní péči o rozvedené součástí řádného učitelského úřadu Církve a modlím se, aby se i v naší diecézi tato znovuobjevená šíře Boží lásky a Božího milosrdenství stala pro každého z nás důvodem k duchovní radosti a k hluboké vděčnosti. Vždyť náš dobrý Bůh se vydává za každou ztracenou ovci, jak o tom čteme v nádherném podobenství u evangelisty

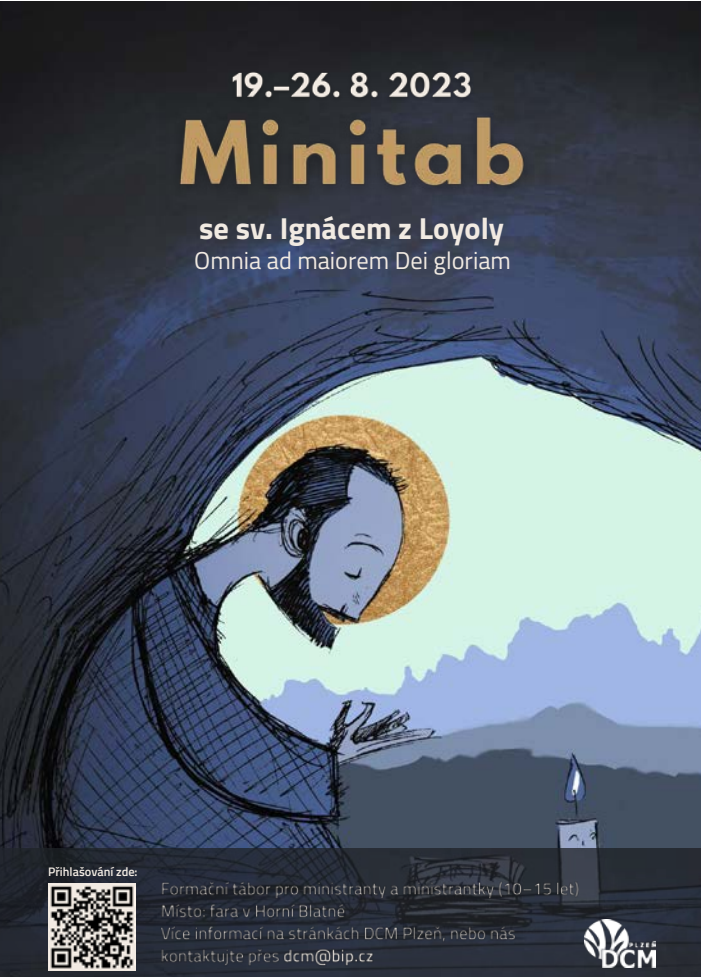
Lukáše. To je naše jediná naděje, protože my všichni mnohdy bloudíme, jsme ztraceni a potřebujeme, aby se náš Pán znovu s láskou a něhou ujal. Prosím, přijímejme se takto navzájem i my.

Kéž je tato zkušenost odpouštějící Boží lásky pro každého z nás i pro celé naše diecézní společenství tím, co znovu objevíme či co prohloubíme právě o letošní postní době.

K tomu Vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš

Více informací najdete na www.bip.cz/milosrdenstviprorozvedene

19.–26. 8. 2023

Minitab

se sv. Ignácem z Loyoly
Omnia ad maiorem Dei gloriam

Přihlašování zde:

Formační tábor pro ministranty a ministrantky (10–15 let)
Místo: fara v Horní Blatné
Více informací na stránkách DCM Plzeň, nebo nás kontaktujte přes dcn@bip.cz

„Věřím v Ježíše Krista, Syna jediného, Pána našeho.“

Křesťan je charakterizován tím, že věří v Ježíše Krista. Zatímco „víra v Boha“ nás spojuje s ostatními náboženstvími, „víra v Krista“ je specificky křesťanská. Správně bychom měli říci, že křesťanská „víra v Boha“ je určována naším vztahem k Ježíši Kristu. V předchozím čísle našeho Zpravodaje Vlastimil Kadlec poukázal na to, že s vírou ve stvoření vyznáváme Boha Stvořitele jako jednotné společenství osob Otce, Syna a Ducha svatého. Nyní můžeme rovněž zdůraznit, že víra v Boha jakožto Otce je naší křestní účastí na synovském vztahu Ježíše, do něhož jsme stále uváděni Duchem svatým. „Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic,“ prohlašuje apoštol Pavel v listě Galaťanům (4, 6–7).

Písmo svaté a víra církve nahlíží Ježíše především jako Syna Boha Otce. Tím se nechce říci, že by Ježíš byl jen obyčejným člověkem a za Syna byl pouze Bohem přijat, nýbrž že v celém jeho autenticky lidském životě se vyjevuje jeho nejvnitřnější identita vtěleného Božího Syna. Evangelia představují Ježíšovo synovství jako zcela jedinečné a celou jeho existenci prostupující spojení s Otcem. Tento výjimečný Ježíšův vztah k Bohu však není uzavřený: Mistr učí své následovníky vzývat Boha zvoláním „Otče náš“, a tak je uvádí do své modlitby, do svého dialogu s Otcem. Čím hlouběji se Pánovu modlitbu modlíme, tím více poznáváme, kdo Bůh je: společenství Otce a Syna v jediném Duchu. Můžeme být tak stále více vděční za to, že i nám bylo zjeveno tajemství Božího království: „Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otece nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit“ (Mt 11,27). Tato Ježíšova slova se jistě týkají nás, jelikož nám byl dán dar víry. Nesmíme však zapomínat, že tento velký dar je zároveň posláním, abychom žili jako synové a dcery Boží a svědčili o Boží lásce.

Jestliže Ježíš je Božím Synem, pak je také naším Pánem. Titul „Pán“ vyjadřuje Kristovo božství. Tímto oslovením projevujeme svou úctu a klanění vtělenému Synu, jenž se pro nás „v podobě člověka ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho také Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před Ježíšovým jménem sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a aby k slávě Boha Otce každý jazyk vyznal: „Ježíš Kristus je Pán.“ (Fil 2,7-11).

Rozhovor s církevní soudkyní Mgr. Martinou Vintrovou, JCD

Co obnáší práce soudkyně církevního soudu, jaké nové změny by mohl přinést synodální proces do církevního práva nebo čím by se měly zabývat páry před tím, než přijmou svátost manželství? V našem rozhovoru nejen o těchto tématech hovoří Mgr. Martina Vintrová, JCD, soudkyně Diecézní církevního soudu v Plzni.

Martino, vy prý ráda čtete, je to tak?

Ano, moc ráda čtu, jsem knihomol. Líbí se mi v podstatě všechny žánry, nejraději mám sci-fi a detektivky, u toho relaxuji. V práci čtu spisy, a protože se musím neustále vzdělávat, abych mohla správně rozhodovat, čtu i odbornou literaturu.

Zajímají mě ale hlavně souvislosti a systém, i proto jsem možná studovala fyziku.

Jakému dalšímu studiu jste se věnovala?

Vystudovala jsem ještě teologii a kanonické právo, pak i speciální studium ohledně sexuálního zneužívání. Teď pracuji jako soudkyně Diecézního církevního soudu v Plzni, kde se hodně zabývám manželstvím, a kromě toho spolu s ostatními kolegy poskytujeme servis v kanonických otázkách biskupovi Tomášovi. Jsme tu také pro kněze a věřící, kteří se na nás obrací zejména s dotazy ohledně manželství. Pracuji také jako notářka v kauze kanonizace bl. Hroznaty, jejíž diecézní fáze by měla být v nejbližší době ukončena.

Tento proces kanonizace zahájil ještě biskup František. Bylo zapotřebí provést výslechy svědků ohledně úcty k bl. Hroznatovi, hodně dlouho trvala práce historické komise. Teď je zapotřebí udělat závěrečné kroky: shromáždit a uspořádat dokumenty, napsat zprávu, připravit překlady do italštiny, proces formálně uzavřít a spis odevzdat do Říma.

Jak jste se dostala od jaderné fyziky na diecézní soud?

Fyziku jsem sice vystudovala, ale v jejím oboru jsem nikdy nepracovala. Po revoluci začala spousta lidí pracovat v církvi. V Plzni se tenkrát hledala sekretářka pro biskupa Františka Radkovského, a tak jsem se na tuto pozici v roce 1995 dostala já. Při té příležitosti jsem někdy zapisovala výsledky jako mimořádná notářka.

Tehdy ještě existoval interdiecézní církevní soud pro pět českých diecézí. Biskupové si ale přáli mít každý svůj soud, a tak vznikl i v Plzni. V naší diecézi jsme ale měli málo soudců, a proto jsem byla oslovena, zda bych doplnila jejich počet. Pět let jsem následně studovala doktorát z kanonického práva v Římě na Papežské lateránské univerzitě.

Má pro vás fyzika a kanonické právo něco společného?

Myslím, že ano. Systematičnost. Řekla bych, že na matfyzu v Praze (*pozn. red. Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy*) jsem se naučila, jak přemýšlet, jak řešit problémy, jak je zkoumat – to se hodí asi všude, i v právu. Jak se na problém dívat, co ho řeší, co ho neřeší, co je podstatné, co ne, najít okolnosti a souvislosti, za kterých funguje. Tohle všechno si je v obou oborech podobné. Rozdíl je v tom, že v právu pracuji s lidmi, takže oproti fyzice v něm cítím daleko větší odpovědnost, protože mohu někomu hodně ovlivnit život. Říkali nám, že právo není exaktní věda, ale logika se v něm musí stejně používat.

Čemu se ve vašem povolání konkrétně věnujete?

Diecézní soudy v naprosté většině případů řeší otázky manželství, hlavně jeho možné neplatnosti. Tento proces probíhá jinak než u státního soudu. Nejčastěji se během něj věnuji výsledkům a jsem součástí tribunálu, který rozhoduje o výsledku šetření. Také pomáhám dalším diecézním soudům s výsledky, jsem k dispozici pro konzultace kněžím a věřícím.

V církvi neexistuje něco jako rozvod, zkoumá se, zda manželství bylo uzavřeno platně nebo neplatně už na jeho samém začátku. To že je manželství uzavřeno neplatně, může mít různé důvody. Může to být třeba kvůli psychické nemoci, pro kterou člověk není schopen žít v manželství, nebo kvůli podvodu, kdy jeden druhému něco důležitého zatají, může to být i to, že se pár domluví na svatbě s tím, že když to nebude klapat, rozvedou se – čili neuzavírají manželství na celý život. Nebo proto, že oba snoubenci nebo jeden z nich nechťejí mít děti. To jsou takové nejčastější případy, se kterými se u nás setkáváme.

Sice máme na soudě prokurátorku, která žadatelům pomáhá s procesem, ale i já potřebuji během procesu komunikovat s lidmi, kteří žádají o zneplatnění manželství. Někdy vysvětluji co, kdy, jak, proč, většinou vyslýchám svědky, spolu s notářkou vedu dokumenty, dohlížím, aby se celý proces vedl

podle daných pravidel. Na jeho konci o výsledku hlasuje tribunál, který se skládá ze tří soudců. Proces se rozhodnutím tribunálu uzavírá. Pokud s rozhodnutím nejsou strany spokojené, mohou se odvolat k odvolacímu soudu.

Existuje i zkrácený soudní proces, ke kterému si diecézní biskup vybírá dva církevní soudce jako přísedící. V tomto případě rozhoduje biskup, a i tady platí, že se lze proti rozhodnutí ještě odvolat.

Jaké je množství případů, které se dostanou na diecézní soud? Přibývá jich nebo ubývá?

Je to různé. Někdy mám pocit, že žádosti chodí ve vlnách, že si to lidé mezi sebou řeknou nebo tak něco... (*Martina se směje*). Někdy během čtrnácti dnů přijdou tři i čtyři žádosti. Ročně jsme měli celkem deset, patnáct případů, v covidovém roce jsme přijali jen tři, které byly ale tak komplikované, že jsme měli co dělat a byli jsme rádi, že takových není víc.

Ted' je začátek února a zatím jsme obdrželi tři případy, což je od začátku roku docela hodně.

Jaký je poměrový výsledek procesů o zneplatnění manželství?

Odhadla bych, že dvě třetiny sňatků se prohlásí za neplatné a v jedné třetině se neplatnost nepodaří prokázat. K církevnímu soudu přijmeme jen případy, u kterých už proběhl státní rozvod.

Jaký problém podle vás páry nejvíce řeší?

Řekla bych, že lidské problémy jsou stále stejné, jen v dnešní době přicházejí častěji i mladí lidé. Dříve k nám relativně často chodily starší ženy, kterým děti už odrostly a ony se konečně rozhodly odejít od násilného manžela – dnes ženy a muži problém domácího násilí řeší naštěstí daleko dříve. Dále to jsou psychické problémy nebo nevěra. Nedá se úplně říct, co převažuje. Relativně často se objevuje vyloučení dětí v podobě, kdy se páry domluví, že nebudou mít děti.

Měla byste pro páry nějakou radu, aby jejich manželství nemuselo končit u církevního soudu?

Problémy se vyskytují již na samotném začátku manželství. Z mého pohledu je třeba v první řadě dobře promyslet motivaci k uzavření manželství. Vidím jako důležité, aby lidé zvážili, zda s daným člověkem chtějí žít celý život, i po tom, co přejde první zamilovanost. Aby si naslouchali, dívali se, jak se jejich partner chová k druhým lidem, aby byli obklopeni přáteli, kteří jim mohou dát zpětnou vazbu, aby pár vzájemně komunikoval, když se jednomu nebo druhému něco nezdá. Partneři by měli být zralými osobami. Některé věci se ale nedají poznat před manželstvím jako například psychické anomálie, které se mohou více projevit až v těsném soužití po svatbě.

Proč má církev svůj soud?

Církev má jako každá společnost určitá pravidla pro svůj život. Musí zde být také někdo, kdo rozhoduje kontroverze. Církev má své specifické otázky, které by státní soud nerozhodoval.

Co je to církevní právo?

Je to soubor právních norem, kterými se řídí katolická církev ve svém fungování a její členové ve svém životě. V některých oblastech se dotýká i lidí mimo církev, třeba v manželství, když si katolík bere nepokřtěného nebo nekatolíka.

Z čeho vychází? Kde se tato pravidla vzala?

To je různé. Církev uznává přirozené zákony, to jsou zákony, které jsou společné pro všechny lidi, protože jsou lidskými bytostmi. Jedná se např. o zákaz manželství sourozenců, dětí a rodičů, právo na obranu. Je to podobný typ pravidel, jako je v Deklaraci lidských práv. Pak je tu Boží pozitivní zákon, který platí pro křesťany – to jsou například ustanovení ohledně platného udělování svátostí. A třetí kategorií jsou tzv. čistě církevní zákony, které ustanovují zákonodárci – v církvi hlavně papež a diecézní biskupové. Pravidla, která vydá pozemský zákonodárce se mohou měnit, ale Boží zákon nikdo změnit nemůže.

Mimo manželství můžete řešit třeba i krádež?

Ano, můžeme řešit i majetkové delikty. S tím, že nemůžeme ukládat stejné tresty jako ukládá stát, nemůžeme nikoho zavřít do vězení. Můžeme uložit náhradu škody a duchovní tresty.

V lednu proběhlo na biskupství v Plzni „Setkání pro rozvedené i znovu sezdané“, kterého jste se zúčastnila. Co bylo obsahem setkání?

Otec biskup Tomáš chtěl slyšet, jaké jsou potíže těchto lidí, s čím se setkávají a co od církve očekávají, a zároveň jim chtěl sdělit, co jim může ze své strany nabídnout. Kromě promluvy otce biskupa se účastníci sdíleli ve třech skupinách. První byla skupina rozvedených, kteří již mají nového partnera, druhá byla pro ty, kteří se rozhodli žít sami, a třetí, které jsem byla i já, byla pro ty, kteří ještě neví, kterou cestou se vydají. Nejvíce v ní bylo lidí, kteří jsou krátce po rozvodu. V naší skupině jsme proto mluvili i o tom, jaké mají možnosti v rámci kanonického práva.

Nabízí církev lidem, kteří prochází procesem zneplatnění manželství, nějakou oporu?

Myslím, že by jim měl oporu poskytnout v první řadě jejich farář a společenství věřících. V naší diecézi máme také misionáře milosrdenství, páry mohou využít odborné pomoci psychologů a manželských poraden, které nemusí být nutně církevní.

Je jasné, že církevní soud není primárně určen k nějakému zvláštnímu doprovázení, k nám se lidé dostanou až v té extrémní situaci rozchodu. Pro žadatele mohou být nepříjemné například výsledky, protože se znovu otevírají jejich bolestivé osobní zkušenosti. Proto se snažíme, aby pro ně tato část procesu byla co nejméně zraňující. Výsledek u církevního soudu nevyplývá jako ten u státního soudu. Sedíme v křeslech v kanceláři, jako teď my dvě, povídáme si a paní notářka rozhovor zapisuje. Nabídneme kávu, čaj, vodu, snažíme se vytvořit příjemné prostředí.

Co se pro lidi, jejichž církevní sňatek je prohlášen za neplatný, mění?

Deklaruje se, že jsou v kanonickém stavu, kdy mohou uzavřít nové manželství, nebo jít do kláštera, stát se knězem. Samozřejmě s ohledem na případné závazky, které mají vůči dětem nebo bývalému partnerovi. Děti narozené v manželství, které bylo prohlášeno za neplatné, rozhodně nejsou považovány za nemanželské, jak se někteří obávají.

Řešíte mnohdy nehezké a komplikované případy z církevního prostředí. Mění to nějak váš pohled na církev?

Mnohdy je to ubíjející, protože objem zla a utrpení je veliký. Dává mi ale smysl proti němu bojovat. Stále hledám, jak sama sebe ošetřit, jak si od toho všeho odpočinout, abych mohla takovou práci vůbec vykonávat.

Od nerealistických očekávání mi pomáhá uvědomit si, že my křesťané nejsme ze sociologického hlediska jiní, než zbytek společnosti, protože se potýkáme se stejnými problémy. Drží mě víra a naděje, že z pohledu věčnosti má dobro konečné slovo. Vidím Boží zásahy do našich životů. Mám

radost, jak někteří lidé po procesu u církevního soudu rozkvetou, že mají nový hezký vztah, děti, že se jim podařilo vymanit z toho zlého, co předtím prožívali.

Kde čerpáte sílu pro vaši obtížnou práci?

Hodně mi pomáhá, když si hraju s dětmi, jejich bezprostřednost a radost mě vrací do normálu. Chodím samozřejmě na supervizi, zpívám ve sboru, pomáhá mi přátelství normálních lidí a rozčiluji se před Pánem Bohem, když je něco hodně těžké (*Martina se směje*). Když mám pocity beznaděje, modlím se různě.

Jsmo tady na našem oddělení velice rádi, když nám lidé poděkují za to, jak s nimi jednáme, že jim pomáháme. Oslovilo mě, když mi jeden člověk řekl, že mu moc pomohlo už jen to, že s námi mohl svou situaci probrat, že se v ní více zorientoval a mohl vykročit dál.

Je nějaká oblast, ve které podle vás církev tzv. „tlačí bota“?

Zlepšit by se určitě mohlo doprovázení rozvedených. Stále je co dělat v oblasti sexuálního zneužívání, které se stále řeší velmi nedostatečně a někdy i špatně. Je tady plno práce v oblasti prevence sexuálního zneužívání, která vlastně ještě ani pořádně nezačala.

Odrazí se podle vás synodální proces, který v církvi probíhá, do církevního práva?

Doufám, že ano. Konkrétně bych uvítala další změny v problematice sexuálního zneužívání, hlavně co se týče práv obětí v církevním procesu. O tom se ostatně diskutuje už delší dobu.

Pak by podle mě bylo dobré zavést kontrolní mechanismy dobrého fungování a předcházení toho špatného, které v církvi chybí. Podle mě církev postrádá i více kolektivního rozhodování. Říká se, že církev není demokracie, ale já si myslím, že není nic proti ničemu, když se demokratické prvky do církve zavedou, protože právě tyto prvky mohou být ochranou před zneužíváním moci. Navíc slyšet hlas různých lidí a skupin je vždy obohacení a moudrost.

Rozhovor s Martinou Vintrovou připravila Hana Zemenová v únoru 2023.

Dopisy do farností Bor u Tachova a Tachov

Biskup Tomáš v rámci kanonické vizitace v lednu navštívil dvě farnosti. 22. ledna se vydal do farnosti Bor u Tachova a 29. ledna do farnosti Tachov. Níže vám předkládáme jeho dopisy, které adresuje do těchto farností.

V Plzni 22. ledna 2023

Vážené a milé sestry, vážení a milí bratři, farnice a farníci z Boru,
vizitovat Vaši farnost bylo pro mne důležité a v mnohém i neobvyklé. O to důležitější je pro mne se s Vámi nyní podělit o své dojmy, které ve mně den strávený mezi Vámi vyvolal.

Ten první dojem, který bych chtěl zmínit hned na začátku, je dojem z velmi hluboké a dodnes intenzivně živé stopy, kterou mezi Vámi zanechal Váš dlouholetý farář Mons. Vladimír Born. Snad při každém setkání, ať již to bylo setkání s pastorační a ekonomickou radou, setkání s panem ředitelem borské školy, či velmi milé přijetí na radnici, vždy se velmi rychle v rozhovoru osobnost tohoto statečného kněze objevila. A vždy jeho jméno bylo vyslovováno s úctou a obdivem.

Já sám jsem měl možnost potkat se s paterem Bornem již jen krátce. Byl prvním knězem naší diecéze, kterého jsem pohřbíval. Ale přesto při našem vlastně jediném delším rozhovoru, který se odehrál při mé první návštěvě zde v Boru, jsem vnímal, že má jasnou vizi, jak by do budoucna měla borská farnost vypadat. Byl přesvědčen, že je jen otázkou času, kdy se sem vrátí intenzivní náboženský život. Proto s obrovským úsilím opravoval kostely, proto riskoval při shánění financí na Borské léto, proto Vám vštěpoval jasný způsob zbožnosti, jako svědectví pro všechny, kteří se do tohoto nádherného kostela i do všech ostatních patřících do obrovské borské farnosti znovu vrátí. Jak on do poslední chvíle věřil a doufal.

A zde je třeba zmínit můj druhý dojem. Vnímám Vaši obdivuhodnou pravdivost a mnohdy i pokoru, se kterou si většina z Vás po smrti milovaného Mons. Borna dokázala přiznat, že život Vaší farnosti bude v budoucnosti vypadat jinak, než jak o tom snil otec Born. Bohužel ale také musím s velkým

zahanbením přiznat, že k nutnosti si toto uvědomit přispěli v mnohém i duchovní, kteří zde následně působili a různým způsobem Vám dali zakusit zraňující slabosti nás kněží. Moc Vás, prosím, abyste jim odpustili, v čem Vám nedokázali být dobrými pastýři.

O to větší radostí ale pro mne je, jak povzbudivě zde nyní funguje správa Vaší farnosti ze strany tachovského faráře a vikáře Otce Václava Vojtíška v duchovní spolupráci s jáhnem Elvou Frouzem z Holostřev a s akolytou Janem Pecharem. A to vše v kombinaci se zodpovědnou a všemi vysoce oceňovanou starostí o věci materiální ze strany jednoho z Vás Ing. Ondřeje Sudy.

Říkal jsem otevřeně na setkání pastorační a ekonomické rady, které se během mé vizitace poprvé konalo na faře v Holostřevech, kde bydlí Frouzovi a své sídlo zde má mnou podporovaná komunita Noe, že jsem přesvědčen, že tento model společné péče o Vaši farnost není jen provizoriem, ale skrývá v sobě velkou budoucnost nejen pro Vaši farnost, ale pro celou naši diecézi. A jeho vznik vnímám jako Boží vedení i další potvrzení prastaré poučky, že náš Hospodin umí psát rovně a požehnaně na křivých linkách našich lidských selhání a slabostí.

Chci Vám slíbit, že budu nyní s velkým pocitem zodpovědnosti rozlišovat, zda a jak by bylo možno v tomto způsobu vedení Vaší farnosti pokračovat. A kdo jsou ti, které bych požádal o službu ve prospěch Vás všech.

Třetím mým dojmem z vizitace je pak překvapivá síla nového křesťanského života, kterou jsem zde mohl zažít. S velkou radostí jsem slyšel, jak od nového pana starosty, jehož vstřícnosti si velmi vážím, tak od pana ředitele školy, o nesmírně povedeném vstupu paní Hany Hrachovcové, borské rodačky, na první stupeň zdejší školy s projektem výroby adventních věnců. Pan ředitel mne prosil, aby takovéto akce pokračovaly, že to je přesně způsob, jak zde v tomto kraji otevírat lidská srdce pro křesťanské hodnoty. A já se tedy k prosbě pana ředitele připojuji. Prosím, vytrvejte. Buďte nápadití a vzájemně se podporujte jako Kristovi učedníci a učednice. Tento můj třetí dojem je totiž spojen s přesvědčením, že to, co v prostředí Vaší farnosti lidé mnohem lépe přijímají, je svědectví laiků, které znají a kteří mezi nimi žijí. Vám věřím, jestliže Váš život v sousedských a pracovních vztazích je spojen s Vaší vírou, kterou nevnucujete, ale za kterou se také nestydíte.

Přesně tak jsem to také zažil při návštěvě Vašeho Domova pro seniory a při milém povídání s jeho vedením.

Sestry a bratři, motto letošního roku je v naší diecézi: „Co by nás mohlo odloučit od lásky Kristovy?“ A naší odpovědí je společně se svatým Pavlem: „Nic a nikdo“.

Modlím se za Vaše společenství zde v Boru a společně s apoštolem Pavlem Vás chci ujistit: Od Boží lásky nás skutečně nemůže odloučit vůbec nic. A má vizitace mezi Vámi mi dává velkou naději, že zde v Boru Vy tomuto Božímu slovu ze své zkušenosti budete rozumět. Modlím se za Vás a žehnám Vám.

V Plzni 29. ledna 2023

Vážené a milé sestry, vážení a milí bratři, farnice a farníci z Tachova,

pokračuji ve vizitacích v tachovském vikariátu a tímto dopisem bych rád shrnul nejdůležitější postřehy, které jsem získal ve Vaší tachovské farnosti, tedy v místě, kde Vy všichni jste křesťanský doma.

Jste farností ve Vašem regionu centrální a Váš duchovní otec Václav je zároveň i vikářem celého vikariátu. Proto jsem ve spojitosti s návštěvou u Vás očekával, že se setkám s farností aktivní a pestrou. A to se také v mnohém potvrdilo a mne velmi potěšilo.

Můj páteční čas ve Vaší farnosti byl intenzivní: začal setkáním s paní místostarostkou Machovou a panem místostarostou Strakou a já jsem při něm slyšel ocenění občanské otevřenosti pátera Vojtěška i celé Vaší farní komunity. Na radnici jsme pak společně hovořili i o dalších možnostech přirozené integrace křesťanů a křesťanských hodnot do celkového života města či o zapojení se do různých událostí, které se ve městě odehrávají. Moc bych Vás jako farnost poprosil, abyste na to v budoucnosti pamatovali.

Následující mé intenzivní setkání se zástupci hospicu a s bratrem Bískem, pastorem místního společenství adventistů, i následná beseda v domě pro seniory pro mne byly dalšími signály, že křesťané chtějí a mohou do života tohoto města a regionu přinést mnoho dobrého, i když jsou malým hloučkem.

Velmi důležitým bodem mé vizitace bylo setkání s Vaší ekonomickou i pastorační radou. Dozvěděl jsem se, že pastorační rada byla před mou vizitací doplněna o několik nových členů, a tak jsem chápal toto setkání především jako diskusi o dalším pastoračním směřování. Povzbuzoval jsem zkušené i začínající členy a členky pastorační rady k synodálnímu způsobu rokování a tedy i ke vzájemnému naslouchání si. Mluvíli jsme společně také o kvalitní liturgii a já jsem povzbudil k odvaze přivést v duchu II. Vatikánské-

ho koncilu do Vašeho nádherného chrámu i jiné liturgické formy než pouze slavení mše, a to nejen jako východisko z nouze. Mluvili jsme spolu také o misijním rozměru života Vaší farnosti – chtěl bych moc poděkovat za vše, co děláte v oblasti hudby či varhan a tím oslovujete i ty, kteří nepatří k pravidelným návštěvníkům bohoslužeb. Pastorační radu a tedy i Vás všechny bych ale chtěl v rámci misijních aktivit moc povzbudit k hledání cest především do škol a k nápaditosti v dalších nenásilných počinech podobných již existujícímu putování po kapličkách v okolí Tachova. S vděčností jsem také slyšel o komunitě ve Starém Sedlišti, o setkávání na zdejší faře, o sousedských vztazích i o pomoci strádajícím obyvatelům Ukrajiny. Mám z toho skutečně velkou radost.

Potěšilo mne, že následné jednání s ekonomickou radou farnosti bylo fundované a že jsme se velmi rychle mohli dostat ke konkrétním bodům, které by bylo dobré zlepšit. Jedná se o upřesnění různých smluvních vztahů ať již jde o pravoslavnou církev kvůli kostelu sv. Máří Magdalény či o řád křižovníků, kterým vyjadřuji velké poděkování za péči o kostel i farní budovu. Mluvili jsme i o zlepšení komunikace s biskupstvím ohledně studentského domu v Plzni Jíkalce, kde Vaše farnost vlastní jednu čtvrtinu.

Sestry a bratři, Váš kněz otec Václav patří v rámci naší diecéze k těm, kteří na jednom místě působí nejdéle, mohou vás ale ujistit, že nevidím v této chvíli žádný důvod, abych uvažoval o jeho přesunu na jinou farnost. Nicméně rekordmanem v době působení zde není v žádném případě otec Václav, ale otec Josef Holešovský, bezkonkurenčně nejstarší kněz naší diecéze, který se s neúnavnou obětavostí věnuje pastoraaci několika svých oveček v okolí Tachova. Bohu díky, že i v jeho 89 letech mu pan doktor znovu prodloužil řidičský průkaz, a tak za nimi může obětavě dojíždět.

V této souvislosti bych chtěl také moc poděkovat Otci Václavovi i farní asistenci a hospodyně v jedné osobě paní Adéle, kteří na faře vytvářejí milou atmosféru a o Otce Josefa se starají na jedné straně s láskou a pozorností a na druhé straně ho podporují, aby si zachoval svoje nadšení pro samostatnost. Moc Vám oběma za to děkuji.

Sestry a bratři, Vaše tachovské společenství není velké, ale je živé. A z toho mám velkou radost a každému z vás jednotlivě moc děkuji za vše, čím k tomu přispíváte. Žehnám Vám a modlím se za Vás.

Váš biskup Tomáš

Co se chystá

Co se chystá

VEŠKERÉ PLÁNOVANÉ AKCE NAJDETE NA WWW.BIP.CZ

Diecéze plzeňská

15.–19. března Exercicie pro Čechy a Slováky z Rumunska, Příbram

Na Svaté Hoře u Příbrami povede pro Čechy a Slováky exercicie Mons. Josef Žák. Cena 3 900 Kč obsahuje ubytování a plnou penzi. *Přihlášky zasílejte na e-mail: ex.dum@svata-hora.cz.*

17.–19. března BeYOUtiful: víkend pro dívky, Plzeň

Diecézní centrum mládeže v Plzni zve na víkend pro holky ve věku 12–20 let, který se uskuteční na DCM v Plzni. Tentokrát bude tématem „krása a umění v našem životě“. *Více informací a přihlášky na webu DCM.*

24.–26. března Duchovní obnova: „Pravda a lež“, Těnovice

Duchovní obnova pro mládež 9–14 let na faře v Těnovicích. *Více informací a přihlašování u br. Marka: marek@ofm.cz, +420 739 583 452.*

24.–26. března Postní rekolekce s biskupem Tomášem: Věřím v dobro, Windischeschenbach

Tradiční postní rekolekce s biskupem Tomášem v exercičním domě Johannisthal v Německu. Místa jsou již obsazena, hlásit se můžete jako náhradníci.

27. března od 18:00 Postní varhanní hudba v katedrále, Plzeň

Zveme vás na postní varhanní koncert do katedrály sv. Bartoloměje.

31. března – 2. dubna Kreativní víkend pro matku a dceru (5–9 let), Horní Blatná

Společný víkend pro maminky a jejich dcery s připraveným kreativním, tanečním a dalším programem. Cena 1 800 Kč za dvojici. *Více informací a přihlášky naleznete na webu biskupství.*

Cheb**11. března od 10:00 Grafická dílna, Teplá**

Hroznatova akademie zve na grafickou výtvarnou dílnu. Účastníci si mohou vyzkoušet různé grafické techniky, jako je hlubotisk, lept, suchá jehla, akvatinta a další. Dílna je určena začátečníkům i mírně pokročilým. Cena je 450 Kč na osobu, včetně materiálů.

Bližší informace a rezervace: +420 774 334 491, +420 731 825 108 nebo kozakova.klaster@gmail.com.

Karlovy Vary**4. března od 9:00 Duchovní obnova s farářkou husitské církve prof. Ivanou Noble, Stará Role.**

Farnost Karlovy Vary - Stará Role a Křesťanská akademie Karlovy Vary zvou na duchovní obnovu s tématem obrácení: „Co to znamená dělat věci obráceně“. Obnova se uskuteční v kostele Nanebevstoupení Páně.

16. března od 17:00 Setkání s Tomášem Holubem, Žlutice

Farnost Žlutice a Muzejní spolek Žluticka pořádá setkání a besedu s biskupem Tomášem Holubem. Akce proběhne v prostorách starobylé fary.

Plzeň-město**1. března od 18:00 Přednáška: Život a teologie Benedikta XVI., Plzeň**

Zveme vás na přednášku P. Pavla Frývaldského, která se uskuteční v přednáškovém sále na biskupství v Plzni.

11. března od 17:00 Slavnost posvěcení dýšinského kostela, Dýšina

Farnost Dýšina si připomene posvěcení dýšinského kostela Nejsvětější Trojice a sv. Šimona a Judy. Po slavnostní mši svaté bude následovat tradiční křížová cesta ulicemi Dýšiny.

19. března od 15:00 Křížová cesta v Meditační zahradě, Plzeň

Křížovou cestu s farností u katedrály sv. Bartoloměje povede v Plzni-Doudlevcích P. Pavel Petrašovský.

22. března od 18:00 Přednáška „Je čas vrátit se k Hospodinu“, Plzeň

Srdečně vás zveme na přednášku P. Vojtěcha Kodeta Th. D. OCarm, která proběhne v přednáškovém sále na biskupství.

Plzeň-sever**25. března Pout' ke sv. Prokopu, Sázava**

Farnost Nýřany srdečně zve na pout' ke sv. Prokopu. Účastníci společně pojedou autobusem do Sázavského kláštera, kde si připomenou 970. výročí smrti sv. Prokopa. Hlavní mše svatá začne v 10:30, sloužit ji bude pražský arcibiskup Jan Graubner. *Více informací a přihlášky u P. Roberta Jasiulewicze, +420 734 267 688.*

26. března 9:30 Nedělní dopoledne (nejen) pro rodiny s dětmi, Plasy

Setkání začne v 9:30 hodinkou přípravy na mši s vysvětlením evangelia, nacvičováním písniček, tanečků a vytvářením krátkého videa. V 10:30 se bude slavit mše svatá přizpůsobená především rodinám s dětmi a po ní bude následovat společné agapé s možností sdílení a neformálního setkání. Akce se koná v Santiniho sále.

29. března 17:00 Postní pobožnost „Temné hodinky“, Nýřany

Zveme vás na starobylou postní pobožnost „Horae tenebrae“ neboli „Temné hodinky“, do kostela sv. Prokopa. Během této pobožnosti se budou zpívat žalmy a budou se číst úryvky z knihy Pláč Jeremiášův.

Tachov**19. března od 12:00 Postní mše svatá s křížovou cestou, Kladruby**

V klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie se bude konat postní mše svatá s křížovou cestou a latinskými zpěvy. Mši bude sloužit P. Miroslav Martiš.

23.–26. března Kurz kontemplace, Holostřevy

Komunita Noe zve na kurz, který proběhne na faře v Holostřevích. Kurzem provede Jana Fojtíčková a P. Gunther Eckelbauer. *Přihlášky posílejte na email kurzy@schole.cz.*

Ostatní**17.–19. března Postní Tammim: duchovní obnova v pražském semináři, Praha**

Zveme mladé muže ve věku 15–30 let na postní duchovní program. Přátelská atmosféra, příležitost ke ztišení, zamyšlení, osobní rozhovor, společné slavení eucharistie. *Přihlášky na webu www.tammim.seminar-praha.cz.*

Okénko pro děti

Zvěstování Panně Marii

Archanděl Gabriel zvěstoval Panně Marii, že se jí narodí miminko.
Spoj přerušované čáry v obrázku a potom obrázek vybarvi.

Barbora Švédová

Okénko pro děti

Dne 10. února se uskutečnilo historicky první setkání spirituálů našich škol s biskupem Tomášem. Řešily se radosti i starosti, které jsou ve školách spojené s naplňováním poslání křesťanských škol. Setkání se neslo v přátelském pracovním duchu a bylo jasné, že zřizovateli naše školy opravdu leží na srdci.

Pro čtenáře diecézního Zpravodaje jsme se rozhodli přiblížit podrobněji téma spirituálů a přinést odpovědi na otázky, které často ve spojení s nimi dostáváme.

Kdo je spirituál a jaký je jeho úkol v církevní škole?

Definice říká, že spirituál je kněz, který pečuje o duchovní potřeby žáků a studentů ve škole zřizované církví. Praxe v našich školách ale jednoznačně hovoří o širším pojetí tohoto pojmu, například v tom, že funkci spirituálek plní i řeholní sestry. Pokusíme se alespoň částečně popsat jejich činnost.

Spirituál se snaží pomáhat, aby se v církevní škole naplňoval její křesťanský rozměr, aby v ní byl vytvořený prostor pro rozvoj osobní spirituality žáků i pedagogů a spolupodílí se na vytváření prostředí důvěry a vzájemného respektu. Spirituál připravuje pravidelné bohoslužby, modlitby nebo společné čtení a promýšlení biblických příběhů. Spirituálové také organizují meditační dny. Jedná se o společnou aktivitu obvykle pro každou třídu, resp. ročník zvlášť, kde je vytvořen prostor pro přemýšlení a diskuzi o různých tématech, která jsou žákům šitá na míru podle věku či aktuální situace ve třídním kolektivu. Kromě toho spirituálové nabízejí svůj čas pro osobní rozhovory, radu i pomoc. Nejčastěji je žáci i kolegové oslovují v souvislosti se složitými situacemi v rodině, v osobních vztazích, při problémech s vlastní osobností, s hledáním smyslu života nebo při důležité životní zkoušce.

Jaké je postavení spirituála v rámci různých struktur školy?

Spirituál je členem pedagogického sboru a zajišťuje výuku etické výchovy, religionistiky nebo křesťanské etiky, podle toho, jak je předmět pojmenován ve školním vzdělávacím programu. Spirituál je členem širšího vedení školy, a tak pomáhá řediteli a jeho zástupcům s naplňováním koncepce identity církevní školy. Také je součástí školského poradenského pracoviště, kde po boku výchovného poradce, psychologa či speciálního pedagoga pomáhá žákům v nejrůznějších těžkostech a s řešením problematických situací.

Kdo pracuje jako spirituál v naší diecézi?

Na Církevním gymnáziu je spirituálem P. Ludvík OP a sestra Jordána OP, o Církevní ZŠ se stará sestra Markéta FMA a spirituálem na Církevní SŠ je P. Vojtěch OP. Ve výčtu je také potřeba zmínit ty, kteří docházejí do Mateřské školy kardinála Berana pomáhat s křesťanskou výchovou dětí, s. Michaela OP, P. Šebestián OFM, P. Marek OFM a P. Bogdan OSPPE.

*Na závěr přinášíme svědectví spirituálky Církevní ZŠ **sestry Markéty Hanákové FMA**.*

Spirituálka nebo salesiánka ve škole?

Sama vím, že jsem salesiánka. Pro mne znamená hledat dobro pro každého člověka, kterého mi Bůh pošle do cesty. Nejvíc si přeji vnášet světlo a naději do života mladých, kteří prožívají „náročná období“ nebo je něco trápí... Jenže slovu salesiánka skoro nikdo nerozumí, proto budu používat výraz spirituálka, asi je snazší k pochopení.

Jsem moc ráda tam, kde jsou menší i starší děti či mladí lidé. Ve škole vyučuji (EV a TV) a zároveň jsem také nazývána některými za spirituálku.

Co to pro mne znamená? Být sama ponořená (aspoň částečně) do namáhavé byť ušlechtilé práce, kterou často zažívají učitelé. Více pak mohu pochopit, jak je někdy těžké ustát určité situace. Chci říci, že pokud má mezi mnou a druhým člověkem dojít k „setkání“, při kterém se vnímáme a slyšíme, nejde to na povel. Je třeba čas a také ochota hledat „prostor“ pro upevňování vztahů.

Tím, že učím, také poznávám žáky. To je pro mne velmi důležité. Díky tomu jsem také tento rok mohla „začít projekt“ neboli **zamyšlení pro třídy**.

Znalost většiny žáků mi umožňuje dát nabídku s duchovním přesahem „šitou na míru“. Jedná se o příběhy z Bible, ve kterých se snažím ukázat na určitou krásu a moudrost příběhů. Vypíchnu jednu cnost, která se nabízí. Zařadím často i prostou modlitbu, která je uzpůsobena žákům. Kdo chce, přidá se. Už to, že se dozvídají, že někdo třeba věří a učitel to bere vážně je v tomto prostředí moc důležité.

Zatímco pro pedagogy hledám způsoby či „místa“, která by byla lidsky i duchovně nabízející. Samozřejmě, že vstřícná gesta v každodenním životě nemohou chybět.

Jan Bosko říkal, že kdo miluje, hledá štěstí druhého. Právě láska dokáže být nesmírně tvořivá.

Tak se snažím mít otevřené oči, abych to dobro, které mám vykonat, nepřehlédla.

Přednášky na plzeňském biskupství

- 1. března od 18:00, P. Pavel Frývaldský: „Život a teologie Benedikta XVI.“
- 22. března od 18:00, P. Vojtěch Kodet Th. D. OCarm: „Je čas vrátit se k Hospodinu“

Z charitního života

v západních Čechách

Letošní Tříkrálová sbírka byla znovu rekordní

Letošní Tříkrálová sbírka znovu ukázala, že lidé si umí být vzájemnou oporou. Výtěžek na území Diecéze plzeňské, tedy zhruba na území Plzeňského a Karlovarského kraje, překonal o více než 850 tisíc korun minulý, dosud nejštědřejší ročník. Díky úžasnému výsledku budou moci být naplněny záměry pomoci, které si koledující organizace vytkly před začátkem sbírky. Je to dobrá zpráva pro charity a klienty jejich služeb a také pro další potřebné, jež jsou podporováni ve farnostech či školách. Na vynikajícím výsledku mají podíl zejména obětaví koledníci a vedoucí tříkrálových skupinek, kteří v dosud nejhojnějším počtu vyrazili požehnat domácnostem písmeny K+M+B.

V Diecézi plzeňskou byla sečtena koleda z dosud nejvyššího počtu tříkrálových kasiček označeným logem organizátora – Charity Česká republika. Rozpečetěno bylo 1 440 kasiček a jejich obsahem bylo fantastických 6 687 263 korun. Další 52 063 korun zaslali dárči prostřednictvím bankovních převodů. Svůj díl přidala i online koleda z oficiálního webu www.trikralovasbirka.cz, jež k datu uzávěrky Zpravodaje dosáhla 133 714 korun. Online koledování je ale na rozdíl od tradičního koledování tří králů celoroční a účetně se letošní ročník uzavírá až na konci dubna. **Při započtení všech dárcovských možností je výtěžkem Tříkrálové sbírky 2023 v naší diecézi aktuálně rekordních 6 873 040 korun, a to je o více než 850 tisíc korun vyšší částka než loni.**

Také letošní celonárodní výsledek je nejvyšší v novodobé historii Charitou organizované tříkrálové koledy započaté před 23 lety. O více než 20 milionů korun totiž překonal dosavadní rekord z minulého roku a v součtu přesáhl 162 milionů korun.

„Velice děkuji všem lidem dobré vůle, vedoucím skupinek, organizátorům a koordinátorům sbírky, moc děkuji všem dětským královnám a králům – celému týmu patří moje velká vděčnost a radost, že jsme si blízko na společné cestě pomoci lidem, kteří pomoc potřebují, kteří se mohou opřít o pomoc jako o pevný bod v jejich životě, a není jich málo,“ říká Jiří Lodr, ředitel Diecézní charity Plzeň. Velkou vděčnost cítí i vůči všem dárčům: „Velké poděkování vám všem, kdož jste podpořili svým darem Tříkrálovou sbírku a tím nám pomáháte nést společnou odpovědnost za naši společnou pomoc. Cítím, že můžeme prožívat, že Charita a její služba patří do nitra občanské společnosti a je skutečně naslouchající potřebám lidí. Bohu a vám díky.“

Sbírka Charity Česká republika na pomoc zasaženým zemětřesením v Turecku a Sýrii

V pondělí 6. února došlo na území Turecka a Sýrie k otřesům dosahujícím až 7,8 stupně Richterovy stupnice. Zemětřesení si dosud vyžádalo desítky tisíc obětí a odhaduje se, že humanitární pomoc potřebuje asi 26 milionů lidí. Ti přišli o střechu nad hlavou, chybí jim pitná voda, základní potraviny, hygienické potřeby. V oblasti katastrofy panuje tuhá zima.

Charita Česká republika okamžitě vyhlásila sbírku na pomoc zasaženým a uvolnila 300 tisíc Kč z krizového fondu.

Charita Česká republika dokáže pomoc účinně distribuovat díky dlouhodobé spolupráci s partnerskými organizacemi v turecko-syrském pohraničí, zejména s Charitou Turecko a Charitou Sýrie a jejich partnerskými pomáhajícími organizacemi v oblasti. Charitní síť zde ještě před zemětřesením pomáhala lidem, kteří museli kvůli válce opustit Sýrii.

Nynější pomoc spočívá v distribuci potravinových a hygienických balíčků, pitné vody či zimního oblečení. Součástí charitní pomoci je také zajištění bezpečného přístřeší pro ty, kteří přišli o své domovy, stejně tak jako matrací, dek a dalších základních potřeb. Důraz je kladen na udržování hygienických podmínek, vzhledem k tomu, že se v Sýrii v posledních měsících šíří cholera. Vedle distribuce hygienických potřeb dochází k budování nouzových latrín. Vytipovávána jsou dále místa, kde by mohla vyrůst nová přístřeší.

Situace v Sýrii je ještě kritičtější než v Turecku, neboť zemětřesením zasažená oblast byla útočištěm pro miliony syrských válečných uprchlíků. Tito lidé zde žili ve velmi provizorních podmínkách bez dostatečné podpory ze strany vlády. Pokrytí jejich základních životních potřeb a následná obnova je tak závislá na pomoci lokálních humanitárních organizací.

Za vložené finanční příspěvky dokáže Charita přímo na místě pořídit materiální pomoc, která je v tuto chvíli zoufale potřebná. I malý dar pomůže zajistit jídlo či vodu pro zasažené rodiny, umožní jim spát v teple a suchu a poskytne jim důstojné hygienické podmínky.

Děkujeme všem, kteří se rozhodnou pomoci.

Připomínka roku od invaze na Ukrajinu

Pracovníci Diecézní charity Plzeň uspořádali v Komunitním centru v Sa-dech 5. května setkání s občany, kteří uprchli před válkou na Ukrajině. Akce se uskutečnila 22. února, dva dny před výročí ruské invaze, pod názvem Rok charitní pomoci Ukrajině. Cílem setkání bylo prezentovat uprchlíkům nabídku nynější charitní pomoci na Plzeňsku a pestrý program vzdělávacích a integračních aktivit Komunitního centra. Pro zástupce Charity to byla příležitost, jak zjistit zpětnou vazbu o potřebách a problémech, s nimiž se uprchlíci na našem území musí v současnosti vyrovnávat.

QR Platba

Diecézní charita Plzeň zajišťuje celou škálu podpory ukrajinských uprchlíků – od humanitární pomoci, přes poradenství v pobytových či pracovně-právních záležitostech, doprovody do institucí s tlumočením až po jazykové vzdělávání a integrační aktivity.

Charita České republika díky podpoře veřejnosti vypravila na Ukrajinu řadu kamionů a také vlak s humanitární pomocí a generátory elektrické energie. Pro lidi, kteří přišli o střechu nad hlavou, zde staví modulární domy, pomáhá zde i se školením psychologů a sociálních pracovníků a poskytuje krizovou pomoc. Uprchlíci nacházejí podporu Charity nejen v Čechách ale ve velké míře také v Moldavsku.

Celostátní sbírka Charita pro Ukrajinu je stále otevřená na sbírkovém účtu: **55660022/0800, VS 104**, podpořit je možné i aktivity Diecézní charity Plzeň pro ukrajinské uprchlíky na jejím transparentním účtu: **277850809/0300, VS 242**.

Pastorační centrum

30 let plzeňské diecéze

Slavnostní mši svatou budeme slavit v katedrále sv. Bartoloměje v sobotu **27. května** od 10:30 za účasti biskupů z diecézí Čech a Moravy, hlavním celebrantem bude arcibiskup Mons. Jan Graubner. Po mši bude připraven doprovodný program zahrnující speciální prohlídky biskupství a katedrály, vstup na věž zdarma, divadlo pro děti a další).

Žádáme farnosti, aby v tento den neplánovaly vlastní akce a všechny srdečně zveme do Plzně.

V oslavách 30 let diecéze budeme pokračovat i během následujících měsíců. Ve středu **31. května** na Den Plzeňské Madony proběhne slavnostní bohoslužba od 18:00 za účasti apoštolského nuncia a řezenského biskupa. V sobotu **9. září** spolu výročí oslavíme na Diecézní pouti.

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

Facebook: DCM Plzeň

Instagram: dcm_plzen

YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz

e-mail: dcm@bip.cz

Studentské středy na DCM

Každou středu probíhají **Studentské středy na DCM**.

- 17:00 **Středoškolské spolčo** – pro všechny středoškoláky, co chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát. Neboj se toho a přijď se alespoň podívat.
- 19:00 **Studentská mše sv.** v kostele Narození Panny Marie (možnost svátosti smíření od 18:45)
- 20:00 **Vysokoškolské společenství HORA** – farní sál (více o programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“.)

Připravované akce:

BeYOUtiful

Už se to blíží! Holčíčí víkendovka na DCM Plzeň. Navštíví nás sestra salesiánka Maki Hanáková a budeme si společně povídat o kráse v našem životě. V sobotu budeme mimo jiné tvořit a péct. Samozřejmě nás jako vždy čeká společná příprava jídla, modlitba a hry. Sobotní odpoledne bude otevřeno i všem dívkám a ženám, které by si s námi chtěly něco vytvořit, popovídat si, zažít holčíčí společenství. Není třeba se předem přihlašovat.

- Kdy: 17.–19. 3. 2023
- Pro koho: holky 12–20 let
- Kde: na DCM Plzeň (Františkánská 11)
- Veškeré informace na webu DCM a Facebooku

Log in!

Je to tady! Další skvělé diecézní setkání mladých s otcem biskupem!

Na programu jsou chvály, divadlo, workshopy, hry, diskuze a samozřejmě mše svatá. Mottem diecézka je „Kdekoli se shromáždí dva nebo tři, tam jsem já uprostřed nich.“ Takže tato akce bude hlavně o společenství, soudržnosti a poznání se (a snad i trochu stmelení těch, kteří pak společně poletí do Lisabonu).

- Kdy: 31. 3. – 1. 4. 2023 (je možnost přijet jen na sobotu)
- Pro koho: všichni 13–29 let; pro ty, kteří jedou na Světové dny mládeže do Lisabonu, je účast více než doporučována.
- Kde: v Plzni (Gymnázium Plzeň na Mikulášském náměstí)
- Veškeré informace na webu DCM a Facebooku

ReQuest

Pozor, pozor, historicky první víkendovka pro questáky. Tento víkend bude mezikrokem mezi loňským Questem a tím letošním. Program bude plný her a povídání, nebude chybět katecheze, společná mše svatá a samozřejmě skvělé jídlo.

- Kdy: 21.–23. 4. 2023
- Pro koho: účastníci tábora Quest
- Kde: v Plzni v Salesiánském středisku mládeže
- Více informací a přihlášky na webu DCM

QUEST

Přípravy na již tradiční letní tábor jsou v plném proudu. Téma navazuje na předchozí Quest, tedy Pán Prstenů – letos Dvě věže. Účastníci se mohou jako každý rok těšit na nabitý program plný her, povídání, katechezí, večerních chval, letních radovánek... a také promítání filmu. Nebude chybět krátký výlet, mše svatá, sport a tvořivé dílny.

- Kdy: 13.–19. 8. 2023
- Pro koho: všichni 12–15 let
- Kde: v Nečtinech
- Více informací a přihlašování na webu DCM

Minitab

Minitab je ministrantský tábor pro kluky a holky, který ani zdaleka není jen o službě u oltáře. Letos nás týdnem provede příběh sv. Ignáce z Loyoly. Na programu jsou hry, rébusy, sport, výzvy, mše svatá, modlitby, povídání a mnoho dalšího.

- Kdy: 19.–26. 8. 2023
- Pro koho: všichni 10–15 let
- Kde: v Horní Blatné
- Více informací a přihlašování na webu DCM nebo u vedoucího tábora Marka Vilímka (+420 739 583 452, vilimek@bip.cz)

Creative

Tvořivý festiválek k oslavě Boha Stvořitele se nám pomalu blíží a na právě programu a výběru workshopů již pilně pracujeme. Pokud máte nějaký návrh, uvítáme ho (pište na dcm@bip.cz). Akce je určena pro všechny mladé duchem.

- Kdy: 25.–27. 8. 2023
- Pro koho: všichni 10–15 let
- Kde: v krásných prostorách kláštera Teplá
- Sledujte naše webové i facebookové stránky nebo přímo webovky festivalu www.creativefest.cz.

Světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu

Je stále možné hlásit se na setkání mladých lidí z celého světa s papežem a předprogram v diecézích. Bude to jistě nezapomenutelný zážitek.

- Kdy: 26. 7. – 6. 8. 2023
- Pro koho: všichni 16–30 let
- Kde: v Portugalsku
- Veškeré info na webu www.svetovednymladeze.cz

Stále platí nabídka finančního příspěvku od plzeňského biskupství. Více o příspěvku naleznete na webu DCM.

Za plánované setkání se modlí celý svět, prosíme, modlete se také. Modlitbu vytvořenou speciálně pro CSM najde na webu DCM nebo na zadní straně tohoto Zpravodaje.

Kinderzeltlager Voithenberg

Zveme všechny děti na německo-český tábor, který pořádá BDKJ (Spolek německé katolické mládeže) v nádherném prostředí Bavorského lesa (nedaleko známého hraničního přechodu Tři znaky). Letošní téma je Čarodějnice a kouzelníci... magický týden ve Voithenbergu. Tábor je komfortně vybaven, o děti se budou starat čeští i němečtí vedoucí.

- Kdy: 13.–19. 8. 2023
- Pro koho: děti narozené 2010–2013
- Cena: pro české děti je 1500,- + kapesné 15–20 EUR
- Kde: Voithenberg
- Bližší informace a přihlašování u Katky Břendové (+420 732 944 040, brendovak@seznam.cz)

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Měsíc březen je už více než 60 let spojován s Měsícem knihy, a proto si pojdme krátce připomenout historii a jaké knižní akce se s měsícem březnem pojí.

Historie Měsíce knihy sahá do roku 1955, tedy do období hlubokého komunismu, kdy tehdejší propagátoři (mj. ministerstvo kultury) použili tuto akci jako nástroj osvěty. Kromě rozšíření knih do všech končin vlasti měl za cíl pomáhat řešit hospodářské otázky a posilovat tak obranyschopnost národa a v neposlední řadě bylo důležité propagovat literaturu marxismu-leninismu. A tak měly knihovny a knihkupectví vedoucí slovo a pořádaly nejrůznější akce, besedy či večery poezie.

S příchodem sametové revoluce v roce 1989 přišla i řada změn. Měsíc knihy přestal být ministerstvem řízenou akcí a téměř zanikl. Snaha o jeho nahrazení přišla s Týdnem knihoven a následná vlna vizuálních a elektronických médií sesadila tištěnou knihu z jejího výsadního postavení. Výsledkem byl Měsíc knihy a internetu, který rozpoutal ostrou debatu o postavení knihy v současné společnosti. I přes veškerý vliv internetu a médií s ním spojených si tištěná kniha stále drží svojí pozici „lidského společníka“ a březen, kromě svátku jara, zůstává i nadále svátkem čtenářů. A těch nebude ubývat, ba naopak, bude přibývat těch, kteří budou nalézat kouzlo a vůni tištěných knih, třeba zrovna v našem Karmelitánském knihkupectví v Plzni.

Bc. Tereza Pošvec Matyášová
vedoucí prodejny

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba **BŘEZEN:**

Pondělí: 9:00–17:00

Úterý: 8:00–16:00

Středa: 9:00–17:00

Čtvrtek: 9:00–17:00

Pátek: 8:00–16:00

V sobotu **1. dubna** bude otevřeno **9:00–15:00**.

Aktuálně nabízíme k prodeji velikonoční svíce Paškály, vyrobené ze zdravotně nezávadného parafinu vysoké kvality, od tradičního českého výrobce svíček.

Knižní a jiné novinky:

Gustav Fífka keramika a něco málo slov k tomu, Gustav Fífka

Nádherná publikace klatovského rodáka Gustava Fífky, který se zapsal do umělecké sféry zcela vlastním a nezaměnitelným rukopisem svých keramických děl. Jeho reliéfy či volná figurální díla jsou základem jeho tvorby a působí velmi lidově, vytváří samotné příběhy až s lehkým nádechem humoru. Autor svou knihu rozšířil o své životní vzpomínky, čímž dodal svému dílu druhý, narativní rozměr.

Jonáš, Pavel Hošek

Jonáš – jedna z nejpodivnějších postav celé Bible. Jaké tajemství jeho příběh skrývá? Jak rozumět dramatickým zvrátům na jeho dobrodružné cestě do zámoří? A co nám toto fantaskní vyprávění napoví o nás samých – ale i o Tom, který k němu promlouval z nebe? Příběhem nejurputnějšího a zároveň nejkomičtějšího izraelského proroka provází teolog a religionista Pavel Hošek.

Ježíši – proč?! My děti na křížové cestě, Tadeusz Ruciński, Anna Sedziwy

Byli jste už na křížové cestě? Prohlíželi jste si jednotlivé obrazy a viděli jste, jak Ježíše odsoudili? Jak na něj naložili kříž, trápili ho, posmívali se mu, až umřel na kříži, byl pochován a vstal z mrtvých? A všimli jste si, že na těch obrazech není jediné dítě? Že by tam žádné nebylo? To není možné.

Děti běhaly za Ježíšem spousta. Kristovi žáci je od svého Učitele odháněli. Marně. Děti byly Kristu blízko – možná blíže než dospělí. Dospělí je přehlíželi, ale ony všechno viděly.

Pojďte a vydejte se i vy po Ježíšových stopách s dětmi, které byly na křížové cestě s ním! Tak trochu jinou křížovou cestu si můžou přecíst děti samy nebo s rodiči. Své využití najde také ve společenstvích, v hodinách náboženství a ve skupinách, které se snaží přiblížit tajemství Velikonoc připomínkou Ježíšovy poslední cesty. Děti v ní najdou volné místo pro osobní modlitbu i pro dotvoření vlastního obrázku.

Toulky naší diecézí

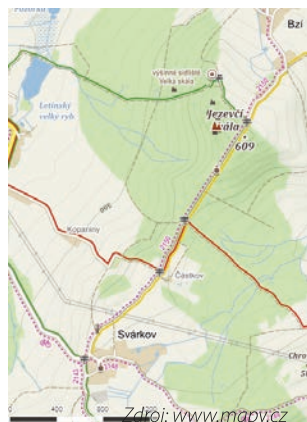
Putování Černými vrchy

Dnešní výlet se skládá ze dvou částí. Je možné ho možno absolvovat najednou, nebo si nechat kus trasy na nějaký další separátní výlet.

Popojedeme k lázeňskému městečku Letiny a vyjedeme do Svárkova, kde silnice končí a kde za vsí vítr a jezevci dávají dobrou noc. Vesnice leží nahoře v sedle, a tak nemusíme zdolávat velké stoupání na nejvyšší bod našeho výletu – **Jezevčí skálu**.

Severozápadním směrem vede po hřebeni rovná cesta se žlutou turistickou značkou, které se držíme. Hřeben nabízí pěkné výhledy do kraje, ze kterých výletující tatínci asi nejvíce ocení pohled na slavný letinský pivovar. Asi po kilometru trasy mineme po levé straně farmu s koníky, ovci a kravami, což zase ocení nejmenší výletníci. Pokračujeme dále, až se dostaneme do lesa. Tam, kde je nejhlubší, stojí barokní kaple sv. Rozálie, která je datována do roku 1712. Za kaplí jsou dosud vidět tři rovy pokryté břečtanem, kde stranou leží oběti morové epidemie rodiny Tressů. Sotva si lze představit, jak tíživý osud museli v dřívějších dobách lidé snášet...

Náhle se les otevře a před námi se rozprostře fantastický výhled na Blovic-ko, Brdy a Radyni. Odbočíme vlevo při kraji lesa kolem lomu a dojdeme ke skupině pozoruhodných památníků u místa zvaného Korandovy kameny. Zde se měly před šesti sty lety konat velké lidové poutě a byl tu vyhlášen husitský manifest. Ta touha přijímat podobojí! Ten náboženský vzmach! Tolik krve bylo prolito! A současní Češi, potomci hrdých husitů, si pod klíčovým slovem transsubstanciacie představí spíš něco jako elektronickou součástku než klíčový pojem teologie středověku.

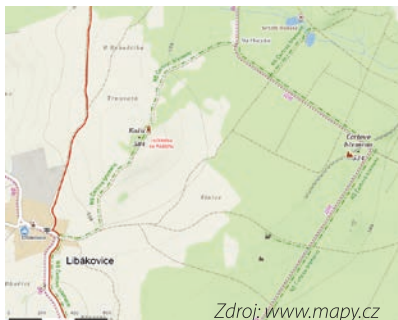
Zdroj: www.mapy.cz

Kaple sv. Rozálie

Pár desítek metrů západně se v lese vypíná temná hmota skalního masivu. Černý bulizník vznikl před 600 miliony let nejasnými procesy z křemenných gelů a je jasně nejtvrdší horninou široko daleko. Téměř nepodléhá erozi a dlouhé hřbety zvané kamýky se táhnou severovýchodním směrem celým jižním Plzeňskem. Na plošinách vrchu **Bzí** – tento legrační název prý souvisí s porosty bezů na kopci – se rozkládá slavné archeologické naleziště podivné chamské kultury, jejíž lid sídlil výhradně právě na těchto nehostinných kamýcích. V 19. století byly při lovu jezevce pod skalou objeveny střepy a přivolaný F. X. Franc našel neobyčejně bohaté naleziště dosud neznámého původu, které se proslavilo široko daleko. Jen s obtížemi si představujeme důvody, které vedly osadníky před 5 000 lety, aby si budovali sídla na nepřístupných skalách, kam je náročné se vůbec vyškrábat. Račte a vyzkoušejte sami (ze severní strany to jde lépe). Je to jediná známá kultura, která takto žila na území Čech.

Nyní se vrátíme k autu a popojedeme k vesničce **Letiny**. Odbočíme vpravo k rozhledně **Kožich** a necháme auto u polní cesty na parkovišti. Samotná rozhledna je docela nenápadná, ale s famózním výhledem po celém kraji a málokdo tam byl. My ale seběhneme dolů po naučné stezce k okraji dalšího bulizníkového hřbetu, který se táhne krajinou; je skoro kilometr dlouhý a místy k 10 metrům vysoký. Něco tak odpudivě černého musí mít na svědomí čert, tudíž se celý hřbet nazývá **Čertovo břemeno**. A aby se čerti moc neroztahovali, místní

Bulizníkový hřbet Čertovo břemeno

jim zatnuli tipec stavbou půvabné kapličky Panny Marie, která je vsazena do průrvy lesní cesty. Určitě to zabralo, neboť jsme s dětmi prolezli skály tam i zpět a čerta jsme neviděli ani jednoho!

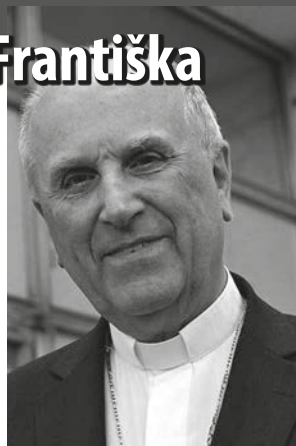
Trasa Svárvkov – Bzí je cca 3 km dlouhá, bude vás na ní čekat převýšení 60 m.
Trasa Libákovice – kaplička má 1,3 km, převýšení 10 m.
Obě trasy jsou pohodlně sjízdné kočárkem.

Aleš Grubr

učitel SPŠ stavební Plzeň

Zdiáře emeritního biskupa Františka

6. 3. 19:00 **Brno, jezuitský kostel Panny Marie a jezuitská rezidence, mše sv. a přednáška pro vysokoškolské studenty**

Nabízíme zázemí pro duchovní obnovy, tábory pro děti, víkendové i prázdninové pobyty. Na fare je pět pokojů s kamny na dřevo, 25 postelí, vybavená kuchyň, dvě koupelny a záchody. Náleží k ní i velká zahrada s pískovištěm, houpačkami a dalším vyžitím pro děti. Těnovice se nachází na okraji Brd (25 km od Plzně), a tak jsou ideálním výchozím bodem pro pěší i cyklistické výlety.

Pokud si chcete faru rezervovat, kontaktujte nás!

děti 3–15 let: 60 Kč
studenti: 85 Kč
dospělí: 110 Kč

faratenovice@gmail.com
www.facebook.com/faratenovice

Vojtěch Linka
Tomáš Křížek

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Pavel Říha, Jiří Strašek, Soňa Pikrtová, Václav Beneš, Jana Černíková, Aleš Grubr, Badidovi, Eva Hubatová, Dagmar Glacová.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu **zpravodaj@bip.cz** nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: **www.bip.cz**. Facebook: **@bip.cz**.

38 Na vaše příspěvky se těší Hana Zemenová, redaktorka.

Modlitba Světových dnů mládeže v Lisabonu 2023

Panno Maria, která jsi vstala
a spěšně ses vydala do hor za Alžbětou,
veď i nás vstříc těm, kteří nás očekávají,
abychom jim předali živé evangelium:
Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána!

Vyrazíme rychle, bez rozptylování a zdržování,
připravení a plní radosti.

Půjdeme pokojně,
protože ti, kdo mají Krista, mají pokoj
a konání dobra je nejlepší způsob života.

Panno Maria, pomáhej nám,
ať se nám tento Světový den mládeže
stane společnou oslavou Krista,
kterého vítáme ve svých srdcích,
jako jsi to kdysi udělala Ty.

Ať se nám toto setkání
stane časem svědectví a sdílení,
bratrství a díkůvzdání,
ať jsme stále otevřeni jedni pro druhé.

S Tebou chceme pokračovat na cestě setkávání,
aby se celý svět shromáždil
v bratrství, spravedlnosti a míru.

Pomoz nám, Panno Maria, přinášet Krista všem
ve jménu Otce, v lásce Ducha Svatého!

Amen.

Z diáře biskupa Tomáše

03/23

27. 2.–4. 3. **Planá u Mariánských Lázní,**
kanonická vizitace farnosti

4. 3. **11:00 – Praha,** Trignis – skautské vzdělávací setkání

5. 3. **9:00 – Konstantinovy Lázně, kostel Panny Marie Lurdské,** mše sv. na zakončení vizitace

7. 3. **9:30 – Plzeň,** schůze vikářů

13:30 – Plzeň, Kněžská rada

8. 3. **18:00 – Plzeň, kostel Nanebevzetí Panny Marie,** studentská mše sv.

19:00 – Plzeň, Studentský klub HORA, setkání a přednáška

9. 3. **Stříbro, Kladruby,** vizitace farnosti

12. 3. **10:30 – Stříbro, kostel Všechny svatých,** mše sv. na zakončení vizitace

16. 3. **Žlutice, fara,** beseda „Biskup na snowboardu“

20. 3. **On-line vysílání,** Live s biskupem #7

24. 3. **9:00 – Praha, hotel Clarion,** Kongres pediatrů – přednáška

24.–26. 3. **Německo, Johannistal,** diecézní rekollektce

31. 3.–1. 4. **Plzeň,** setkání mládeže s biskupem

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské

nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědná redaktorka: Hana Zemenová – zpravodaj@bip.cz

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2023

Uzávěrka příštího čísla: 15. 3. 2023